

MARRASKUU 1917

-1920

PUHE SUOMEN SOSIALIDEMOKRAATTISEN TYÖVÄENPUOLUEEN EDUSTAJAKOKOUKSESSA HELSINGISSÄ

marraskuun 14 pnä 1917

Toverit!

Minut on lähetetty edustajana luoksenne tervehtimään teitä Venäjän työväen vallankumouksen nimessä, joka horjuttaa juuriaan myöten kapitalistisen järjestelmän perusteita. Olen saapunut luoksenne tervehtiäkseni edustajakokoustanne Venäjän työväen ja talonpoikaiston hallituksen nimessä, tämän vallankumouksen tulella syntyneen Kansankomissaarien Neuvoston nimessä.

Mutta en ole saapunut luoksenne ainoastaan tervehtiäkseni teitä. Haluaisin ennen kaikkea kertoa teille ilosanoman Venäjän vallankumouksen voitoista, sen vihollisten sekäsortoisesta tilasta ja siitä, että tyrehyvän imperialistisen sodan ilmapiirissä vallankumouksen mahdollisuudet kasvavat päivä päivältä.

Tilanherrojen ies on murrettu, sillä maaseudulla on valta siirtynyt talonpoikain käsiin. Kenraalien valta on murrettu, sillä armeijassa on valta keskitetty sotamiesten käsiin. Kapitalistit on pantu kurin alle, sillä tehtaas ja pankit alistetaan kiireellisesti työväen-

valvontaan. Kaikkialla koko maassa, kaupungeissa ja kylissä, selustassa ja rintamalla, on työväen, sotilaiden ja talonpoikain vallankumouskomiteoita, jotka ottavat hallinto-ohjat omiin käsiinsä.

Meitä peloiteltiin Kerenskillä ja vastavallankumouksellisilla kenraaleilla, mutta Kerenski on ajettu pois, ja sotamiehet ja kasakat, jotka myöskin kannattavat työläisten ja talonpoikain vaatimuksia, ovat panneet kenraalit kuriin.

Meitä peloiteltiin nälällä, ennusteltiin, että Neuvostovalta tuhoutuu elintarvikepuolan kourissa. Mutta meidän tarvitsi vain panna keinottelijat kuriin, meidän tarvitsi vain kääntyä talonpoikaiston puoleen, ja viljaa alkoi virrata kaupunkiin sadointuhansin puudin.

Meitä peloiteltiin valtiokoneiston epäjärjestykseen joutumisella, virkamiesten sabotaashilla j.n.e. Me tiesimme itsekkin, että uusi, sosialistinen hallitus ei voi yksinkertaisesti ottaa vanhaa, porvarillista valtiokoneistoa ja tehdä sitä omakseen. Mutta meidän tarvitsi vain ryhtyä vanhan valtiokoneiston uusimiseen, sen puhdistamiseen yhteiskuntavastaisista aineksista, ja sabotaashi alkoi vähetä.

Meitä peloiteltiin sodan „yllätyksillä“, mahdollisilla selkkauksilla imperialististen koplakuntien taholta sen johdosta, että olimme tehneet ehdotuksen demokraattisesta rauhasta. Ja todellakin oli olemassa vaara, hyvin uhkaava vaara. Mutta tuo vaara oli olemassa Saarenmaan valtaamisen¹ jälkeen, jolloin Kerenskin hallitus valmistautui pakenemaan Moskovaan ja luovuttamaan Pietarin, ja englantilaiset ja saksalaiset imperialistit neuvottelivat Venäjän kustannuksella tehtä-

västä rauhasta. Sellaisen rauhan perustalla imperialistit olisivat todella voineet tehdä tyhjäksi Venäjän ja ehkä kansainvälisenkin vallankumouksen asian. Mutta Lokakuun vallankumous tuli ajoissa. Se otti rauhan asian omiin käsiinsä, se löi kansainvälisen imperialismin käsistä kaikkein vaarallisimman aseensa ja suoja siten vallankumouksen uhkaavalta vaaralta. Imperialismin vanhoille susille jäi valittavaksi jompikumpi kahdesta: joko alistua kaikissa maissa liekkiin leimattavan vallankumouksellisen liikkeen edessä ja suostua rauhaan tai käydä edelleen taistelua sodan jatkamisen pohjalla. Mutta sodan jatkaminen sen neljäntenä vuotena, jolloin koko maailma on tukehtumaisillaan sodan kourissa, jolloin „edessäoleva“ talvikamppailu saa kaikkien maiden sotamiesten keskuudessa aikaan suuttumuksen myrskyn ja jolloin likaiset salaiset sopimukset on jo julkaistu, — sodan jatkaminen tällaisissa oloissa merkitsee itsensä tuomitsemista varmaan tappioon. Imperialismin vanhat sudet ovat tällä kertaa erehtyneet laskuissaan. Ja juuri siksi imperialistien „yllätykset“ eivät meitä peloita.

Meitä peloiteltiin lopuksi Venäjän hajoamisella, sen pirstoutumisella monilukuisiksi riippumattomiksi valtioiksi, ja tämän yhteydessä viitattiin Kansankomissaarien Neuvoston julistamaan kansakuntien itsemääräämisoikeuteen „turmiollisena virheenä“. Mutta minun on sanottava mitä syvimmällä vakaumuksella, että me emme olisi demokraatteja (en edes puhukaan sosialismista!), ellemmme tunnustaisi Venäjän kansoille vapaan itsemääräämisen oikeutta. Minä sanon, että me olisimme pettäneet sosialismin, ellemmme olisi ryhtyneet kaikkiin toimenpiteisiin Suomen ja Venäjän

työläisten keskinäisen veljellisen luottamuksen palauttamiseksi. Mutta jokainen tietää, että ilman sitä, että Suomen kansalle tunnustetaan päättäväisesti oikeus vapaaseen itsemääräämiseen, sellaisen luottamuksen palauttaminen on mahdotonta. Ja tässä ei ole tärkeätä tämän oikeuden pelkkä sanallinen, vaikkapa virallinenkin, tunnustaminen. Tärkeätä on se, että Kansankomissaarien Neuvosto vahvistaa tämän sanallisen tunnustamisen teoissa, että se toteutetaan horjumatta käytännössä. Se siksi, että sanojen aika on mennyt. Se siksi, että on tullut aika, jolloin vanha tunnus „Kaikkien maiden proletaarit, liittykää yhteen!“ on toteutettava käytännössä.

Täydellinen vapaus oman elämänsä järjestämiseen Suomen kansalle samoin kuin muillekin Venäjän kansoille! Suomen kansan vapaaehtoinen ja rehellinen liitto Venäjän kansan kanssa! Ei minkäänlaista holhousta, ei minkäänlaista valvontaa ylhäältäkin Suomen kansaan nähden! Sellaisia ovat Kansankomissaarien Neuvoston politiikan johtavat periaatteet.

Vain tällaisen politiikan tuloksena voidaan luoda Venäjän kansojen välinen keskinäinen luottamus. Vain tällaisen politiikan pohjalla voidaan toteuttaa elämässä Venäjän kansojen yhteenliittäminen yhdeksi armeijaksi. Vain tällaisen yhteenliittämisen tuloksena voidaan lujittaa Lokakuun vallankumouksen voitot ja viedä eteenpäin kansainvälisen sosialistisen vallankumouksen asiaa.

Sen vuoksi me hymyilemme aina, kun meille puhutaan Venäjän kiertämättömästä hajoamisesta kansakuntien itsemääräämisoikeuden aatteen elämässä toteuttamisen yhteydessä.

Sellaisia ovat ne vaikeudet, joilla viholliset ovat meitä peloitelleet ja peloittelevat edelleenkin, mutta jotka me voitamme sitä mukaa kuin vallankumous kasvaa.

Toverit! Me olemme saaneet tietää, että teidän maanne kokee jokseenkin samanlaista valtapulaa kuin Venäjä Lokakuun vallankumouksen aattona. Me olemme saaneet tietää, että myöskin teitä peloitellaan nälällä, sabotaashilla y.m. Sallikaa minun sanoa teille Venäjän vallankumousliikkeen käytännöstä saadun kokemuksen perusteella, että nuo vaarat, vaikkapa ne olisivat realisiakin, eivät ole lainkaan voittamattomia. Nuo vaarat voidaan voittaa, jos toimitaan päättävästi ja horjumatta. Sodan ja rappion tilanteessa, Lännessä kiihtyvän vallankumouksellisen liikkeen ja Venäjän työvään vallankumouksen lisääntyvien voittojen tilanteessa ei ole olemassa sellaisia vaaroja ja vaikeuksia, jotka voisivat kestää rynnistyksenne. Tällaisessa tilanteessa voi kestää ja voittaa vain yksi valta, sosialistinen valta. Tällaisessa tilanteessa kelpaa vain yksi taktiikka, Dantonin taktiikka: rohkeutta, rohkeutta ja vielä kerran rohkeutta!

Ja jos teille on tarpeen meidän apumme, niin me autamme teitä ja ojennamme teille veljellisesti kätemme.

Siitä voitte olla varmoja.